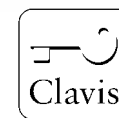

FAKE

FAKE

Emy Geyskens
met illustraties van Conz

In deze reeks verscheen eerder:

De Appers. Het antipestplan

Nuttige websites:

www.awel.be

www.childfocus.be

www.schoolzonderpesten.be

Emy Geyskens

De Appers 2. Fake

© 2021 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Alkmaar – New York

Omslagillustratie en binnenwerkillustraties: Conz

Assistentie inkleuring illustraties: Amber R. Martin

Omslagontwerp: Studio Clavis

Trefw.: pesten, vriendschap, school

NUR 282

ISBN 978 90 448 4070 4

D/2021/4124/054

Alle rechten voorbehouden

www.clavisbooks.com

Voorwoord

Een School Zonder Pesten

... dat zou cool zijn!

Een School Zonder Pesten

... zou dat bestaan?

Een School Zonder Pesten

... een uitdaging voor jou!?

Wat ben ik blij dat de Appers na hun geslaagde eerste missie opnieuw in actie komen in dit boek. En dat doen ze samen als één team of *ONE TEAM!*

Wanneer Mila vast komt te zitten in een kluwen van pesten en zoeken naar vriendschap, loopt het bijna fout. Gelukkig durft ze contact op te nemen met de Appers. Zonder aarzelen gaan Polak, Alena en Paulien op zoek naar een creatieve oplossing ... Hopelijk lukt het hun om van de groep weer *ONE TEAM* te maken.

Pesten stoppen kun je niet alleen. Het gebeurt meestal in groep. De groep heeft de sleutel tot het pestslot in handen. Misschien kun jij samen met enkele vrienden – net zoals de Appers – helpen om die sleutel om te draaien. Misschien kun jij ook je steentje bijdragen om van de groep *ONE TEAM* te maken.

Als je zelf gepest wordt, probeer er dan zeker met iemand over te praten. Dat is niet gemakkelijk. Het vraagt veel moed. Maar door hulp te vragen sta je er niet meer alleen voor. *ONE TEAM*, weet je wel ...

Veel succes ermee!

Kristl Habils

Directeur School Zonder Pesten vzw

1 De (grrrr)app

PLING!

‘Yes!’ juichte Alena. Ze stormde naar haar tablet. ‘We hebben een melding!’

Paulien snelde ook meteen richting het bureau van Alena. Haar rode krullen wipten opgewekt alle kanten uit.

Het spelbord van **Cluedo** wiebelde onzeker heen en weer op het bed. Alle pionnen en attributen bleven echter onbewogen op hun plaats, evenals de kaarten van de dader, het moordwapen en de plaats delict.

Ook Polak bleef verdacht stilletjes op het bed zitten.

‘Yes! Yes! Yes!’ bleef Alena enthousiast herhalen terwijl ze de **ANTIPESTAPP** opende.

‘Eindelijk,’ zuchtte Paulien, ‘tijd voor actie!’

Alena’s gezicht werd bleek. Nog bleker dan anders. Lijkbleek. Daarna kleurden haar wangen rood. Haar ogen spuwden vuur richting Polak. ‘Jij!’ schreeuwde ze. ‘Ik vermoord je!’

Ze rende naar Polak, maar die greep meteen in: ‘Pas op! Denk aan het spelbord! Straks moeten we opnieuw beginnen!’

‘Wat?’ vroeg Paulien. ‘Ik begrijp er niets van. Van wie kwam die melding nu eigenlijk?’

Alena probeerde te bedaren en gromde: ‘Van die **grapjas** daar ...’

‘Word jij gepest?’ vroeg Paulien, die de grap van Polak nog steeds niet helemaal doorhad.

Alena rolde met haar ogen.

Toen schaamde Paulien zich plots. ‘O, ja. Oké. Niet grappig dus.’

Alena was het buurmeisje van Paulien. Ze woonden al hun hele leven naast elkaar en zaten al zeven jaar samen in de klas. Ze kenden elkaar door en door. En hoewel ze erg verschilden van elkaar, steunden ze elkaar **door dik EN DUN**.

Polak haalde zijn schouders op. ‘We wachten al zo lang op een melding van een gepest kind,’ vertelde hij, ‘dus ik heb het heft in eigen handen genomen!’

‘Met een valse melding?’ bromde Alena nog steeds.

‘Tja, toch beter dan niks?’ probeerde Polak voorzichtig. Hij merkte duidelijk dat zijn grap in het verkeerde keelgat was geschoten bij Alena.

Paulien vond het best grappig. ‘Meisjes plagen is om liefde vragen!’ stookte ze.

Dat bevorderde de sfeer natuurlijk niet.

Alena zette zich op de rand van het bed, met haar handen strak tegen haar **ROOD AANGELOPEN WANGEN**. ‘Ach,’ zuchtte ze, ‘ergens heb je wel gelijk ...’

‘Gelijk? Ik? Kun je dat herhalen? Dat heb je nog nooit gezegd!’ grapte Polak opnieuw. Maar al snel voelde hij aan dat ook die grap misplaatst was.

‘Niemand stuurt ons ooit een berichtje!’ ging Alena verder.

‘Dat is natuurlijk goed,’ zei Paulien, ‘want onze **APP** is bedoeld om kinderen die gepest worden te helpen. Misschien wordt niemand meer gepest?’

‘Dat geloof je toch zelf niet?’ antwoordde Alena kortaf.

Paulien schudde haar hoofd. ‘Nee, dat is waar.’

‘Ze weten gewoon niet dat we er zijn voor hen.’

Polak ging meteen verder op Alena: ‘En dat we écht kunnen helpen, zoals we Mike een tijdje geleden ook hebben geholpen!’

‘Ja, we leerden Kaz en zijn pestbende toen een lesje. Dat zullen ze niet gauw vergeten!’ lachte Paulien.

‘En toen startten we dus met ons antipestplan,’ zei Alena, ‘waarbij we samen met Mike een app maakten waarop kinderen hun pestproblemen kunnen melden!’

‘En wij zouden dan de superhelden zijn,’ knikte Polak, ‘maar dan zonder cape, want die willen we niet, hé?’

‘Die cape willen wij vooral niet,’ glimlachte Paulien. ‘Jij zou je helemaal verkleden als **SUPERHELD!**’

‘Superheld ... Het is me wat! We zitten hier maar wat te lum-melen!’ Ook het humeur van Polak ging er duidelijk op achteruit.

‘Wat kunnen we doen om de wereld te laten weten dat we er zijn?’ vroeg Alena.

‘Onze affiches van vorige maand hielpen niet veel,’ zei Paulien.

Polak jammerde: ‘En onze geheime codebriefjes van de maand voordien ook niet!’

‘Niemand kent ons. Niemand kan ons bereiken. En we kunnen geen reclame maken, want dan ... dan ...’ stamelde Alena.

‘Dan weet iedereen wie we zijn!’ vulde Paulien aan.

‘En dat mag niet ...’ ging Polak verder, ‘want wij zijn een ... **GEHEIME BRIGADE!** Een team uit de duisternis! Een top secret team! Misschien moeten we dan pikzwarte capes dragen?’

‘Nee, Polak!’ mopperde Alena.

‘Of een kostuum, zoals de bekende James Bond. Agent 007,’ probeerde hij toch nog een laatste maal.

‘Neeeeeeee, polak, geen kostuums!’ riepen Alena en Paulien in koor.

‘Dat is niet cool genoeg. Dat is saai. **007** boeit niemand meer ...’
pufte Paulien.

‘Ah, maar dat is het!’ juichte Alena. ‘Dat is het! Jullie zijn bril-
jant!’

Paulien en Polak staarden elkaar aan met open mond. Trots,
welteverstaan, want Alena had hen nog nooit briljant genoemd!

Maar ... als Alena een plan had, voorspelde dat niet altijd veel
goeds ...

2 Tik en Tok

‘Drie, twee, één ...’ telde Mike af.

Mike was sinds enkele maanden een van de beste vrienden
van het drietal. Hij werd erg gepest op school, maar Alena,
Paulien en Polak sprongen voor hem in de bres en leerden de
PESTKOPPEN een lesje!

‘Nee!’ gilte Polak. ‘Ik durf echt niet!’

‘Och, kom, niemand zal je herkennen met dat masker op!’ zei
Alena snel. Ze was bang dat Polak zou afhaken.

‘Moet dit nu echt?’ spartelde hij nog even tegen.

Alena knikte kordaat. Dit plan moest en zou werken. Een
TikTok-filmpje om hun **APP** bekend te maken. Dat was niet saai.
Dat was cool en populair! Een uitstekend plan, toch?

‘Ik sta hier nu al wel even klaar om te filmen ...’ klaagde Mike.

‘Ik ben er helemaal klaar voor!’ juichte Paulien. Haar mama
had nog oude **AFRIKAANSE MASKERS** in haar atelier hangen. Die
zagen er geweldig uit! Geen beangstigende, maar net kleurrijke,
vrolijke maskers.

‘Met onze *moves* en een bijpassend lied veroveren we de hele
wereld!’ glimlachte Alena.

‘Of ze lachen ons net uit,’ siste Polak.

‘Niemand herkent ons, dus niemand weet dat wij het zijn.’
Alena stak haar duim op. ‘Alles onder controle!’

‘Normaal gezien ben jij de **VERKLEEDFREAK**,’ merkte
Paulien op, ‘Doe nu niet flauw!’